

philosophia quoq; fabulosis nugis de propositare minime credant, sed demonstrationes requirant, & sola ea certa esse existiment, quæ uel ex sese nota fuerint, uel per demonstrationem confirmata. adde q; proportionibus quoq; & conuenientis ad proprias probationes utitur geometria; quibus multa etiam in philosophia solent demonstrari. q; uorū sanè eorū nihil ab inuicem istorum dialectica sumi potest, quod ad philosophiam conducat. q; uapropter tanquam inutilis, prorsus & superuacanea merito est à philosophiæ cōtemplatione exterminanda. neq; resolutio hęc q; est instrumentū & nō pars philosophiæ, iccirco minori studio digna esse nobis debet; quippe cum studium erga instrumenta ex eorum dignitate iudicetur quæ per instrumenta uel fiunt, uel demonstrantur; per demonstrationem uero comprobentur quæ in philosophia dignissima sunt. Nam cum cætera omnia in philosophia quā plurimo studio digna sunt, tū ante omnia contemplatio & cognitio ueritatis. ueritas. n. & maxime propria homini est, & maximum bonum. esse enim eam maxime homini propriam ex eo patet, q; quemadmodum unicuiq; ex cæteris animantibus quoddam proprium & naturale bonum est, aliis cursus, aliis uolatus, uenatus qui bufdam, aliquibus custodia, aliis baiulatus, atq; aliis aliud huiusmodi: sic homini scientia & cognitio propria est ac naturalis. omnes enim homines natura scire appetunt. cuius rei indicium est, q; ex sensibus eos magnificiunt, qui maioris cognitiois ipsis in causa sunt; & q; statim a pueritia audiendi studiosi, & fabularum sunt. infantes enim & pueri audiendis fabulis mirū in modum uacant: quasi cognitio naturalis hominibus sit: quippe cum nihil aliud nisi cognitionem ex fabulis percipiant. quin etiam ingeniosiores pueri illi iudicantur, qui studiosiores fabulis huiusmodi audiendis fuerint. ex eo quoq; propriam esse homini ueritatem cognoscitur, q; ueri cognitione & maxime & euidentissime homo a cæteris animalibus distat. uirtutum enim & actio- num honestarum uestigia quædam in brutis quoq; animalibus inuenire licet; quippe cū quædam ex ipsis fortitudinis, quædam temperatiæ, iustitiæ nonnulla habere partem quandam uideantur: aliqua uero etiam prudentia, aliqua liberalia existimentur. sicut ex iis uidelicet quæ de historia animalium in pluribus libris conscripta ab Aristot. sunt. at ueritatis & contēplatiui intellectus bruta prorsus sunt expertia. adde, q; maximū quoq; ex humanis bonis contēplatio est. ueritas enim oibus bonis & apud deos & apud homines antecellit. nā si oportet de iis et quæ supra nos sunt, sententiam pferre: nō alia aliqua opatio diis nisi hęc relinquēda est. circa aliq̄s enim ex reliq̄s uirtutibus opari eos eōdem modo nullo modo est: q; cū circa affectus huiusmodi uirtutes uersentur, eosq; moderentur & cōponant: numen uero ipsum affectibus prorsus careat. uirtutes præterea morales cū electione existunt: eas enim habitus esse electiuos demonstrat est. at electio est appetitus consultatiuus: cōsiliū autē de iis est quæ in cōsultatione ueniūt: consultamus uero de iis quæ & in nostra sunt potestate & quo modo euasura sint, incertū est. At diis nihil huiusmodi cōsultabile est. si autē q̄cūq; nō est cōsultabile, neq; cōsiliū erit: si nō cōsiliū, neq; electio: si nō electio neq; uirtus, quæ ex electione existit. tamen si diis ipsis assidue & nulla intermissione interrupta ueritatis cōtēplatio est: ut autē hō ea assidue operet, fieri nullo pacto pot. multi. n. uita casus qui bus addictus ē, interciderē cōsueuerūt, q; à nobilioribus rebus ipsos abducūt, atq; auocant. q; uatenus tamē licet, ab affectibus & humanis turbatiōibus suspiciēs in diuina hac cōtēplatiōe, quæ merito, ^{hæc} diuina inspectio nuncupatur, nobilissima inspiciedo operat. q; uādo igit hac aīe facultate similes diis opatiōes exercet, diis similis efficit. si igit maximū bonū hōi est, ut dō similis fiat: id autē ex cōtēplatione & cognitiōe ueritatis cōparat: ueritatis uero cognitio p demōstratiōem merito demeritiua maximo honore & studio digna haberi debet: ppter ipsam rōcinatrix et syllogistica. q; cū demō rōcinatio quædā sit. propterea. n. et Arist. priusq; de demōstratiōe docuerit, his in libris de ratiocinatiōe tractat, q; priores resolutorii inscribunt: docetq; nos qd sit rōcinatio, ex qbus cōstet, quot figuræ ad rōcinādū idoneæ sint, & quæ ipsarū sint differentie. formæ. n. cuidā cōi figuræ hæc similes sunt, in quā iniecta materia atq; adaptata speciei quādā licet ex primere; quæ in diuersis materiis eadem sit, sicut. n. in formis iisdē diuersis eorū quæ inseruntur, nō penes speciem & figurā spectat, sed penes materiā: sic in figuris rōcinādi uī pditis fit. docet et quot in unaquaq; figura iugatiōes sint: quæq; ex his ad rōcinādū aptæ, quæ ineptæ habent. q; ex se nota, quæ demōstratiōibus nō indigeāt: quæ imperfectæ, & nō indēmfabiles & unde, q; imperfectæ sunt, esse rōcinatiōes dicant docet ibidē de ppositiōnū inuicē: quo modo inuenire ppositiōne ualeamus, ut nobis in unaquaq; figura accommodatę rōcinatiōes suppetāt. de rōcina